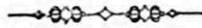

Մ Ե Ղ Ո Ւ Ե Ի Օ Ձ

Մեղուն եւ Օձ զազրաթորմի
Սիրեն զծաղիկ եւ զգալարի,
Եւ յանապակ հիւթոյ նոցուն
Երկաքանչիւր սընունդ առնուն :

Բայց բոյսք բարուց ներհակ գոլով
Ի նոյն կանաչ ճարակելով
Մին զայն փոխէ յԱմբրոսիա,
Միւսն յեղարկէ ի թոյն զըժնեայ :

Ի դառնահամ իսկ բանջարէ
Մեղրք քաղել Մեղուն գիտէ .
Յառողջագոյն ի դալարւոյն
Օձըն գիէ հիւթ մահաթոյն :

Յոր վայր եւ սա դադար առնու ,
Տեսանին տունկք թօշնիլ մահու .
Նա թեւածէ վարդ ի վարդէ
Ըզշուշանօք՝ եւ ոչ խամրէ :

Ջարտօսր ըմպէ զԱրշալուսին
Բայց պըղտորէ ո՛չ ըզնոսին .
Դեղնի առուն՝ գոյն իւր զընայ
Երբ գարշ սողուն գայ արբենայ :

ՅԱրքիմեդեան յիւր պալատի
Ապրի Մեղուն վասն աշխարհի .
Ի խէթ հանուրց վըտարական
Օձն ի յանչէն նըստի միայն :

Սա յիւր որջէն դարանազգեաց
Սպառնայ բոլոր շընչաւորաց .
Յուսումնասէր յիւրըն սենեակ
Նա իմաստնոց է օրինակ :

Մին աղքատին լեալ օգտակար
Ձիւր գանձ դիզէ յիւր տաղաւար .
Միւս սըրբազեղծ եւ ոխերիմ
Ըզմեռելոց կապտէ շիրիմ :

Լըսե՛ս զըրզգիւն Մեղուաց պարուց ,
Ձայն է անմեղ ժողովըրդոց .
Շըչէ անարգ սերունդ Օձին ,
Գոչիւն է սա ամբարըշտին .

Քաղցրը Մեղուն երբ զըրզըռի ,
Պատժէ ըզձեռն հալածողի .
Թ՛ անձնաւորես զՕձ քանասար
Ձիւր խողխողէ ըզբարեբար :

Խընդրեաց Մեղուն զիւր քէնվրիժուց ,
Ոչ եւս ունի խայթ եւ զայրուց .
Առ ամենայն նորոգ իւր չիթ ,
Օձըն պահէ տէգ մահառիթ :

Ո՛վ մըտացիք որք կայք ի լուր
Դիմաբնութեանս զարմանալուր ,
Ըզգոյշ լերուք Մեղու գըրգռել ,
Կամ զՕձ գըգուել ողջագուրել :

ՍԵՌԻԻԹԻ

